

Bedens Eğitimi ve Spor Öğretmeni Adaylarının Akademik Öz-Yeterlik Düzeylerinin Belirlenmesi*

Oğuzhan EROĞLU**

Yunus YILDIRIM***

Öz

Bu araştırmanın amacı; Bedens Eğitimi ve Spor Öğretmeni adaylarının akademik öz-yeterlik düzeylerinin belirlenmesidir. Bu araştırmanın evrenini, 2016 - 2017 eğitim-öğretim yılında Mersin Üniversitesi ve Mustafa Kemal Üniversitesinde, Bedens Eğitimi ve Spor Öğretmeliği Bölümünde öğrenim görmekte olan 488 Bedens Eğitimi ve Spor Öğretmeni adayı oluşturmuştur. Örneklem grubunu ise Mersin Üniversitesinden 134, Mustafa Kemal Üniversitesinde ise 166 Bedens Eğitimi ve Spor Öğretmeni adayı olmak üzere, toplamda 300 kişi oluşturmuştur. Araştırmada, veri toplama aracı olarak; "Akademik Öz-Yeterlik Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin analizinde; betimsel istatistik yöntemleri, Kruskal Wallis-H Testi ve Mann Whitney-U Testi kullanılmıştır. Bedens Eğitimi ve Spor Öğretmeni adaylarının, akademik öz-yeterlik düzeylerinin yüksek seviyede olduğu ve cinsiyet, üniversite, yaş ve sınıf değişkenlerine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Ancak genel akademik not ortalaması değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir fark gösterdiği tespit edilmiştir. Araştırma sonucunda; Bedens Eğitimi ve Spor Öğretmeni adaylarının, akademik öz yeterlik düzeylerinin yüksek seviyede olduğu ve genel akademik not ortalaması yüksek olanların, düşük olanlara göre daha yüksek seviyede akademik öz-yeterlik düzeyine sahip olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Akademik, Öz-Yeterlik, Bedens Eğitimi, Spor.

Determination of Academic Self-Efficacy Level of Physical Education and Spor Teacher Candidates

Abstract

The purpose of this research; Determination of academic self-efficacy levels of Physical Education and Sports Teacher candidates. The universe of this study was the candidate of 488 Physical Education and Sports Teachers who were studying in the Department of Physical Education and Sport Teaching at Mersin University and Mustafa Kemal University in 2016 - 2017 academic year. The sample group consisted of a total of 300 people, 134 of them from Mersin University and 166 of them being Mustafa Kemal University Physical Education and Sports Teacher Candidate. In the research, as a data collection tool; "Academic Self-Efficacy Scale" was used. In the analysis of the data obtained in the research; descriptive statistical methods, Kruskal Wallis-H Test and Mann Whitney-U Test were used. Physical Education and Sports Teacher candidates were found to have high levels of academic self-efficacy and no statistically significant difference according to gender, university, age and class variables. However, it was determined that there was a statistically significant difference according to the general academic grade point average. As a result of the research; Physical Education and Sports Teacher candidates were found to have higher levels of academic self-efficacy and higher academic achievement than those with lower academic self-efficacy.

Keywords: Academic, Self-Efficacy, Physical Education, Sport

*Bu Çalışma 15. Spor Bilimleri Kongresinde Sözel Bildiri olarak sunulmuştur.

**Sorumlu Yazar: Mersin Üniversitesi, Bedens Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Mersin/Türkiye, oguz-er1071@hotmail.com

***Prof.Dr. Yunus Yıldırım, Mersin Üniversitesi Bedens Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Mersin/Türkiye, ynsyldrm69@gmail.com

Geliş Tarihi: 28.04.2018

Kabul Tarihi: 12.12.2018

GİRİŞ

Öz-yeterlik kavramı ilk olarak Bandura (1977) tarafından ortaya atılmış ve “kişinin bilgisini ve becerilerini hedeflediği seviyeye ulaştırmak için kendi kapasitesine olan inancı” olarak tanımlanmıştır. Luszczyńska, Scholz ve Schwarzer (2005) tarafından ise; “insanların istenen bir sonuca ulaşmada belli bir durumda sergileyecekleri yeteneklerine olan inancı” olarak ele alınmıştır.

Akademik öz-yeterlik ise Lee (2005) tarafından “bireylerin önceden planlamış eğitim başarılarına ulaşabilmeleri için gerekli olan eylemleri organize edebilme ve bu eylemleri gerçekleştirebilme kapasiteleri hakkındaki yargıları” olarak tanımlanmıştır. Zimmerman (1995) tarafından ise “kişinin akademik bir işi başarıyla sonuçlandırabilmesine ilişkin inancı” olarak ifade edilmiştir. Öyle ki, Bandura (1997); güçlü öz-yeterlik düzeylerine sahip olan bireylerin, karşılaştıkları olaylardan kaçmadığını ve başarıya ulaşmak içinde oldukça kararlı olabileceğini belirtmiştir. Bu bağlamda, akademik öz-yeterliği yüksek olan bireylerin akademik bir görevi yerine getirirken, karşılaştığı zorluklardan kaçmayacağını ve başarıya ulaşabilmek için son derece kararlı olabileceği düşünülebilir.

Beden eğitimi ve spor öğretmen adaylarının, üniversite eğitimleri süresince yerine getirmesi gerek akademik özelliklere sahip görev ve sorumlulukları vardır. Çünkü ekonomik ve teknolojik ilerlemeler ve artan rekabet ortamı nedeniyle eğitimin kalitesi ve seviyesi her geçen gün artmakta; bu durum da eğitim gören öğrencilerin, görevler ve sorumlulukların artması ile sonuçlanmaktadır (Yıldırım, 2015a). Bu görev ve sorumluluklarında başarıya ulaşabilmesi kişilerin akademik öz-yeterlik düzeyleri ile ilişkili olabilmektedir. Bu bağlamda; akademik öz-yeterlik düzeyleri yüksek olan öğretmen adaylarının yetiştirilmesi hem alanın gelişmesine hemde üniversitelerin amacına ulaşmasında önemli bir rol oynamaktadır.

Özellikle de eğitim kalitesinin ciddi bir şekilde tartışma konusu olduğu ve beden eğitimi ve

spor kavramının ülkemizde tam olarak önemini anlayamadığı düşünüldüğünde, beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının, sahip olduğu akademik öz-yeterlik düzeylerinin belirlenmesi önem arz etmektedir.

Ulusal alayazın incelendiğine; beden eğitimi ve spor öğretmeni adayları üzerine yapılan çalışmaların sınırlı sayıda olduğu görülmektedir (Alemdağ, Öncü ve Yılmaz, 2014; Biricik, 2015; Cihan, 2014; Eroğlu, Yıldırım ve Şahan, 2017; İslam, 2016; Küçük Kılıç, 2014; Özsüer, İnal, Uyanık ve Ergün, 2011; Tekeli, 2017; Tabancalı ve Çelik, 2013; Ünlü ve Kalemoglu, 2011; Yıldırım, 2012, 2015b). Ancak Mersin Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü öğrencileri üzerine benzer bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu anlamda, beden eğitimi ve spor bilimleri alanına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Araştırmanın Amacı

Beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının akademik öz-yeterlik düzeylerinin belirlenmesidir.

YÖNTEM

Çalışma Gurubu

Bu araştırmanın evrenini, 2016-2017 eğitim-öğretim yılında Mersin Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeliği Bölümünde öğrenim görmekte olan 1. 2. 3. ve 4. sınıftan 248, Mustafa Kemal Üniversitesinin Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeliği Bölümünde öğrenim görmekte olan 1. 2. 3. ve 4. sınıftan 240 öğrenci olmak üzere toplamda 488 öğrenci oluşturmuştur. Örneklem grubunu ise Mersin Üniversitesinden 134, Mustafa Kemal Üniversitesinden ise 166 olmak üzere, toplamda 300 Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümü öğrencisi oluşturmuştur. Katılımcıların %63'ü erkek ve %33'ü kadındır.

Veri Toplama Araçları

Bu araştırmada veri toplama aracı olarak, demografik bilgilerin yer aldığı kişisel bilgi formu ve Akademik Öz-Yeterlik Ölçeği kullanılmıştır.

Kişisel Bilgi Formu

Katılımcıların, cinsiyet, yaş, üniversite, sınıf ve genel akademik not ortalamasına yönelik verilerin toplandığı bölümdür.

Akademik Öz-Yeterlik Ölçeği

Jerusalem ve Schwarzer (1981) tarafından geliştirilen ve Yılmaz, Gürçay ve Ekici (2007) tarafından Türkçeye uyarlanan “Akademik Öz-Yeterlik Ölçeği” tek boyut içeren bir yapı gösteren 7 maddeden oluşmaktadır. Ölçek,

4'lü likert tipinde “Bana Tamamen Uyuyor”, “Bana Uyuyor”, “Bana Çok Az Uyuyor”, “Bana Hiç Uymuyor” şeklinde dir. Orijinal ölçeğin C. Alfa değeri .87 olarak, Yılmaz ve diğ., (2007) tarafından .79 ve bu araştırmada .71 olarak tespit edilmiştir.

Verilerin Analizi

Araştırmanın amacına uygun olarak katılımcı özelliklerini belirlemek üzere yüzde ve standart sapma analizleri, bağımsız değişkenler arasındaki farklılıkları belirlemek üzere Kruskal-Wallis H Testi ve Mann Whitney-U Testi kullanılmıştır. Ölçeğin güvenilirliğini test etmek için iç tutarlılık katsayısı (Cronbac'h Alpha) hesaplanmış ve elde edilen bulgular tablolar halinde düzenlenmiştir.

BULGULAR

Tablo 1. Akademik Öz-Yeterlik Ölçeği Puanının Tanımlayıcı İstatistikleri ve Güvenilirlik Değerleri

	Puan Aralığı	n	\bar{x}	ss	C. Alfa
AÖYÖ	10-28	300	21.92	3.24	0.71

Tablo 1 incelendiğinde; beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının, akademik öz-yeterlik ölçeğinden aldıkları en yüksek puan 28, en düşük puan 10'dur. Tüm ifadelere ilişkin puan ortalamaları ise 21.92'dir.

Tablo 2. Akademik Öz-Yeterlik Ölçeği Puanının Cinsiyet Değişkenine Göre Mann Whitney-U Testi Sonuçları

	Cinsiyet	n	Sıra Ort.	Sıralar Toplamı	U	Z	p
AÖYÖ	Erkek	189	151,87	28704,00	10230,00	-0,36	0,72
	Kadın	111	148,16	16446,00			
	Toplam	300					

p>0.05

Tablo 2 incelendiğinde; AÖYÖ puanının, cinsiyet değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir.

Tablo 3. Akademik Öz-Yeterlik Ölçeği Puanının Yaş Değişkenine Göre Kruskal Wallis-H Testi Sonuçları

	Yaş	n	Sıra Ortalaması	X ²	sd	p
AÖYÖ	18 - 20	112	141,21	2,20	2	0,33
	21 - 23	138	154,65			
	24 ve üzeri	86	159,86			
	Toplam	300				

p>0.05

Tablo 3 incelendiğinde; AÖYÖ puanının yaş değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir.

Tablo 4. Akademik Öz-Yeterlik Ölçeği Puanının Üniversite Değişkenine Göre Mann Whitney-U Testi Sonuçları

	Üniversite	n	Sıra Ort.	Sıralar Toplamı	U	z	p
AÖYÖ	Mersin Üniversitesi	134	148,63	19916,00	10871,00	0,74	-0,34
	Mustafa Kemal Üniversitesi	166	152,01	25234,00			
	Toplam	300					

p>0.05

Tablo 4 incelendiğinde; AÖYÖ puanının, üniversite değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir.

Tablo 5. Akademik Öz-Yeterlik Ölçeği Puanının Sınıf Değişkenine Göre Kruskal Wallis-H Testi Sonuçları

	Sınıf	n	Sıra Ortalaması	X ²	sd	P
AÖYÖ	1. Sınıf	67	142,35	19,69	2	0,58
	2. Sınıf	75	145,05			
	3. Sınıf	76	160,45			
	4. Sınıf	82	152,92			
	Toplam	300				

p>0.05

Tablo 5 incelendiğinde; AÖYÖ puanının sınıf değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir.

Tablo 6. Akademik Öz-Yeterlik Ölçeği Puanının Genel Akademik Not Ortalaması Değişkenine Göre Kruskal Wallis-H Testi Sonuçları

	GANO	n	Sıra Ortalaması	X ²	sd	p	Anlamlı Fark
AÖYÖ	2.47 ve altı (A)	109	99,34	64,00	3	0,00*	A-B
	2.48 ve 2.98 (B)	111	172,29				A-C
	2.99 ve 3.49 (C)	65	186,49				A-D
	3.50 ve 4.00 (D)	15	226,78				B-D
	Toplam	300					

*p<0.05

Tablo 6 incelendiğinde; AÖYÖ puanının genel akademik not ortalaması değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir fark gösterdiği tespit edilmiştir. AÖYÖ puanına göre; genel akademik not ortalaması “2.48 ve 2.98”, “2.99 ve 3.49”, “3.50 ve 4.00” gruplarında yer alan öğrencilerin, genel akademik not ortalaması “2.47 ve altı” grubunda yer alan öğrencilerden, genel akademik not ortalaması “3.50 ve 4.00” grubunda yer alan öğrencilerin, genel akademik not ortalaması “2.48 ve 2.98” grubunda yer alan öğrencilerden daha yüksek düzeyde akademik öz-yeterlilik puanlarına sahip olduğu tespit edilmiştir.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Araştırmada; beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının, akademik öz-yeterlik ölçeğin puan ortalamasının 20.92 olduğu tespit edilmiştir (Tablo 1). Ölçeği Türkçeye uyarlayan Yılmaz, Gürçay ve Ekici (2007) tarafından yapılan araştırmanın sonucunda; öğrencilerin akademik öz-yeterlik ölçeği puanlarının ortalaması 20.43 olarak tespit edilmiş ve bu değer araştırmacılar tarafından yüksek seviye olarak nitelendirilmiştir. Bu

bağlamda; beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının, akademik öz-yeterlik düzeylerinin yüksek seviyede olduğu söylenebilir. Biricik (2015) tarafından yapılan araştırmada, beden eğitimi ve spor öğretmenleri adaylarının akademik öz-yeterlik düzeyleri yüksek, Alemdağ, Öncü ve Yılmaz (2014), Küçük Kılıç (2014) ve Yıldırım (2015c) tarafından yapılan araştırmalarda orta üzeri seviyesinde, Cihan (2014) ve Tekeli (2017) tarafından yapılan araştırmalarda ise orta seviyede olduğu belirtilmiştir. Bu durum;

beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının kendi alanlardaki akademik özellikler taşıyan konularda başarılı olabileceği şeklinde yorumlanabilir. Ayrıca Özsüer, İnal, Uyanık ve Ergün (2011) tarafında yapılan araştırmada, beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının, diğer branşlardaki öğretmen adaylarından daha yüksek seviyede akademik öz-yeterlik düzeylerine sahip olduğu belirtilmiştir. Ancak Tekeli (2017) tarafından yapılan araştırmada beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının akademik öz-yeterlik düzeylerinin diğer branştaki öğretmen adaylarından daha düşük seviyede olduğu belirtilmiştir. Bu durum, öğretmen adaylarının eğitim şekillerinin ve eğitim gördükleri üniversitelerdeki fiziki yapının farklı olmasından kaynaklanabilir.

Araştırmada; beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının, akademik öz-yeterlik düzeylerinin cinsiyet değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir (Tablo 2). Alanyazın incelendiğinde bu araştırma; Alemdağ ve diğ., (2014), Alemdağ (2015), Cihan (2014), Eroğlu, Yıldırım ve Şahan (2017), Küçük Kılıç (2014) ve Pekel (2016) tarafından yapılan araştırmaların sonuçlarıyla benzerlik göstermektedir. Ancak Biricik (2015), İslam (2018), Satıcı (2013) ve Yağcı ve Aksoy (2015) tarafından yapılan araştırmaların sonuçlarıyla benzerlik göstermemektedir. Tschannen-Moran ve Hoy (2001) öğrencilerin eğitim gördüğü ortamın özelliklerinin, demografik özelliklerinden daha fazla şekilde öz-yeterliği etkilediğini belirtmektedirler. Bu bağlamda, öğretmen adaylarının eğitim gördükleri ortamdaki değişkenlerin farklı olmasından kaynaklandığı düşünülebilir.

Araştırmada; beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının, akademik öz-yeterlik düzeylerinin yaş değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermediği ve yaş arttıkça akademik öz-yeterlik puanlarının da arttığı tespit edilmiştir (Tablo 3). Alanyazın incelendiğinde bu araştırma; Eroğlu, Yıldırım ve Şahan (2017) tarafından yapılan çalışmayla benzerlik göstermektedir. Ancak alanyazında bu araştırmanın sonucunu desteklemeyen çalışmalarda mevcuttur

(Alemdağ, 2015; Pekel, 2016). Değişen toplum yapısı ve teknoloji sayesinde bireylerin bilgiye ulaşabilmesini kolaylaştırabilmektedir. Bu sayede de bireyler, karşılaştıkları problemlerin üstesinde gelebilmek için gerekli olan inancı sağlayan bilgiye kolay bir şekilde ulaşabilmektedirler.

Araştırmada; öğrencilerin akademik öz-yeterlik düzeylerinin sınıf değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir (Tablo 4). Alanyazın incelendiğinde bu araştırma; Cihan (2014), Demir (2018) ve Eroğlu, Yıldırım ve Şahan (2017) tarafından yapılan çalışmalarla benzerlik göstermektedir. Ancak Alemdağ ve diğ., (2014), Biricik (2015), Küçük Kılıç (2014), Pekel (2016) ve Yağcı ve Aksoy (2015) tarafından yapılan çalışmalarla benzerlik göstermemektedir. Bu durum, beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının, 1. sınıftan 4. sınıfa kadar devam eden eğitimlerinde aktif bir şekilde rol aldıklarından kaynaklanıyor olabilir.

Araştırmada; beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının akademik öz-yeterlik düzeylerinin genel akademik not ortalaması değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gösterdiği tespit edilmiştir (Tablo 5). Anlamlı farklılığın, genel akademik not ortalaması diğerlerine göre daha yüksek grupta yer alan öğrencilerin lehine gerçekleştiği tespit edilmiştir. Alanyazın incelendiğinde bu araştırma; Eroğlu, Yıldırım ve Şahan (2017), Yağcı ve Aksoy (2015) ve Yenilmez ve Kakmacı (2008) tarafından yapılan çalışmalarla benzerlik göstermektedir. Ayrıca Küçük Kılıç (2014) araştırmasında, akademik öz-yeterlik ile genel akademik not ortalaması arasında pozitif yönlü düşük düzeyde bir ilişki tespit etmiştir. Akademik anlamdaki bilgi ve becerileri daha yüksek olan beden eğitimi ve spor öğretmenliği adaylarının, akademik bir görevi yerine getirirken sergileyeceği inancın diğerlerine göre daha yüksek seviyede olacağı düşünülmektedir.

Araştırma sonucunda; Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni adaylarının, akademik öz yeterlik düzeylerinin yüksek seviyede olduğu ve genel akademik not ortalaması yüksek olanların, düşük olanlara göre daha yüksek seviyede akademik öz-yeterlik düzeyine sahip olduğu

görülmüştür. Ayrıca akademik öz-yeterliğin, cinsiyet, üniversite, yaş ve sınıf değişkenlerine göre istatistiksel olarak anlamlı bir fark göstermediği tespit edilmiştir. Bu bağlamda; Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni adaylarının, eğitim gördükleri alan ile ilgili derslerdeki performansını artırıcı bilimsel etkinliklerin yapılması ve akademik öz-yeterliklerini olumsuz etkileyen faktörlerin tespit edilerek ortadan kaldırılmasının, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni adaylarının akademik öz-yeterlik düzeylerinin olumlu yönde etkileyeceği düşünülmektedir.

Farklı koşullara sahip üniversitelerde, öğretmen adayları üzerinde araştırmalar yapılmasının, literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

KAYNAKLAR

- Alemdağ, C. (2015). *Beden Eğitimi Öğretmeni Adaylarının Epistemolojik İnançları, Akademik Öz-Yeterlikleri ve Öğrenme Yaklaşımları*. (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Karadeniz Teknik Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.
- Alemdağ, C., Öncü, E., ve Yılmaz, A. K. (2014). Beden Eğitimi Öğretmeni Adaylarının Akademik Motivasyon ve Akademik Öz-Yeterlikleri. *Spor Bilimleri Dergisi*, 25(1), 23-35.
- Bandura, A. (1977). Self-efficacy: Toward a Unifying Theory of Behavioral Change. *Psychological Review*, 84(2), 191.
- Biricik, Y. (2015). *Beden Eğitimi Ve Spor Bölümlerinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Akademik Öz Yeterliklerinin İncelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). Atatürk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Cihan B. B. (2014). *Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğretmenlik Bölümünde Öğrenim Gören Öğrencilerin Akademik, Sportif ve Öğretmenlik Özyeterlik Algılarının İncelenmesi*. (Doktora Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Demir, Z. (2018). *Müzik Öğretmeni Adaylarının Öz-Yeterlik İnançlarının ve Mesleğe Yönelik Tutumlarının Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi: Karadeniz Teknik Üniversitesi Örneği*. (Yüksek Lisans Tezi). Karadeniz Teknik

Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.

- Eroğlu, O., Yıldırım, Y., Şahan, H. Spor Bilimleri Fakültesindeki Öğrencilerin Akademik Öz-Yeterlik ve Akademik Güdülenme Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Akdeniz Üniversitesi Örneği. *Türkiye Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 38-47.
- İslam, A. (2018). *Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği İle Sınıf Öğretmenliğinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Akademik Öz-Yeterlik Algılarının Karşılaştırılması: Ordu İli Örneği*. (Yüksek Lisans Tezi). Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
- Küçük Kılıç, S. (2014). *Beden Eğitimi Öğretmeni Adaylarının Bilişötesi Öğrenme Stratejileri, Akademik Öz-Yeterlik ve Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları*. (Yüksek Lisans Tezi). Karadeniz Teknik Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.
- Küçük Kılıç S. ve Öncü E. (2014). Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Bilişötesi Öğrenme Stratejileri ve Akademik Öz-Yeterlikleri. *Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi*, 5(2), 13-22.
- Lee, S. W. (Ed.). (2005). *Encyclopedia of School Psychology*. London: Sage.
- Luszczynska, A., Scholz, U. ve Schwarzer, R. (2005). The General Self-Efficacy Scale: Multicultural Validation Studies. *The Journal of Psychology*, 139(5), 439-457.
- Özsüer, S., Inal, G., Uyanık, Ö. ve Ergün, M. (2011). Afyon Kocatepe Üniversitesinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Akademik Özyeterlik İnanç Düzeylerinin İncelenmesi. *Sosyal Bilimler Dergisi*, 13(2), 112-125.
- Pekel, A. (2016). *Spor Yöneticiliği Bölümünde Öğrenim Gören Öğrencilerin Akademik Öz Yeterlikleri ve Üniversite Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). Erciyes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kayseri.
- Satıcı, S. A. (2013). *Üniversite Öğrencilerinin Akademik Öz-Yeterliklerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Anadolu Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Tabanlı, E. ve Çelik, K. (2013). Öğretmen Adaylarının Akademik Öz-Yeterlikleri İle Öğretmen Öz-Yeterlilikleri Arasındaki

- İlişki. *Journal of Human Sciences*, 10(1), 1167-1184.
- Tekeli, Ş. C. (2017). *Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni Adayları ile Diğer Öğretmen Adaylarının Sosyal Görünüş Kaygısı ve Akademik Öz-Yeterlik Düzeylerinin Karşılaştırılması*. (Yüksek Lisans Tezi). Bartın Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bartın.
- Tschannen-Moran, M. ve Hoy, A. W. (2001). Teacher Efficacy: Capturing an Elusive Construct. *Teaching and Teacher Education*, 17(7), 783-805.
- Ünlü, H., ve Kalemoglu, Y. (2011). Academic self-efficacy of Turkish physical education and sport school students. *Journal of Human Kinetics*, 27, 190-203.
- Yağcı, U. ve Aksoy, V. (2015). Müzik Öğretmeni Adaylarının Akademik Öz Yeterlikleriyle Öğretmenlik Öz Yeterlikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(33), 84-104.
- Yenilmez, K. ve Kakmacı, Ö. (2008). İlköğretim Matematik Öğretmenliği Bölümü Öğrencilerinin Öz Yeterlilik İnanç Düzeyleri. *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 9(2), 1-21.
- Yıldırım, İ. (2012). Developing a Scale for Self-Efficacy of Physical Education Teachers. *Energy Education Science and Technology Part B-Social and Educational Studies*, 4(3), 1491-1500.
- Yıldırım, İ. (2015a). The Correlation Between Organizational Commitment and Occupational Burnout Among the Physical Education Teachers: The Mediating Role of Self-Efficacy. *International Journal of Progressive Education*, 11(3).
- Yıldırım, İ. (2015b). Revised Version of Physical Education Teachers Self-Efficacy Scale. *Journal of Human Sciences*, 12(1), 870-886.
- Yıldırım, İ. (2015c). A Study on Physical Education Teachers: The Correlation Between Self-Efficacy and Job Satisfaction. *Education*, 135(4), 477-485.
- Yılmaz, M., Gürçay, D. ve Ekici, G. (2007). Akademik Özyeterlik Ölçeğinin Türkçe'ye Uyarlanması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 33, 253-259.
- Zimmerman, B. J. (1995). Self-efficacy and Educational Development. *Self-Efficacy in Changing Societies*, 202-231.